

Lígia Reyes

Másodlagos hatások

*A fehér lap elnyeli a környező valóságot,
megfestve így a világ tiszta sivárságát: nincs semmi,
nincs, amit szavaknak neveztünk, kialudtak,
mint a tűz a vízsugár alatt.*

*Legalább a mellkasban zajló szakadatlan versenyt véget ért,
nincs konkrét forma az érzés pontos leírására:
gondolataim mint egy csupasz
és teljesen dísztelen szoba*

*Dohányzom, remélve, hogy beszívom a receptre írt, napi méregadagot,
és hogy visszatérek a szenvedélyes költészethez: kevés maradt
számomra azokból a napokból, mikor a lelkem kész
megcsókolni egy papírlapot.*

A szerelem nem hal meg

*Nincs találmány, nincs mód arra, hogy helyreálljon
a tavasz illata, amikor még együtt voltunk,
a virágot lepréseltem egy könyv lapjai közt,
de már ez sem jelent nekem semmit, mert
megfakult az emlék, és évek teltek el.*

*Megpróbálom dekódolni az érzést,
A megdöbbentő tragédiát, ha nem voltunk erősek,
ha nem énekeltük a hajnal hangját:
ezer ember csiripel
és megzavarodunk, ahogy repülési útjaink keresztezik egymást.*

*Hogyan foghatnánk így fel, hogy a szerelem nem hal meg,
de a fészke igen, hogy a szerelem nem hal meg,
de a régi álmaink elfonnyadnak,
hogy a szerelem nem hal meg, hanem a testek
távolodnak el a lélektől, mikor eljön a vég.*

Lígia Reyes (Baptista Reyes Lígia Cristina, Lisszabon, 1990) chilei származású portugál költő. Copywriterként és egy terápiás színház produkciós asszisztenseként dolgozik Lisszabonban, ahol spanyol-művészettörténet szakon végzett a Lisszaboni Egyetemen.

Gál Soma fordításai